

AQUILA

magazin

LELKISÉG FLOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTESZET HUMOR

2026/november

A nők egyenjogúsága

Tours-i Szent Márton vívódása

56' szövedékei

Lelkiség - Walter Russell

2026. NOVEMBER

XV. évfolyam 11. szám

Az AQUILA Civil Társaság magazinja

1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

<https://aquila-sas.hu/>

sas@aquila-sas.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja. Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha épülésére szolgál.

Mi BÉKÉT, nyugalmat, tisztességet AKARUNK!

Lelki töltekezéshez közlünk magvas gondolatokat, humort és az élet minden területéről származó szösszeneteket, eseményeket is bemutatunk.

SICILIA, SIRACUSA

Tartalomjegyzék

A nők egyenjogúsága.....	4
Tours-i Szent Márton vívódása.....	7
56' szövedékei	10
LELKISÉG	12
AQUILA HUMOR	14
Hirdetményünk, felhívásunk	15

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásainkat.

<https://sasmarta.blogspot.com>

<https://ufo-sas.blogspot.com>

<https://isten-az-egyetlen-remenyunk.blogspot.com>

<https://tullep.es.blogspot.com>

<https://sasgondolat.blogspot.com>

<https://aquila-sas.hu>

Pável Márta

A nők egyenjogúsága....

Manapság altató jelleggel elterjedt a nézet, hogy a nők egyenjogúak. Én meg elmondanám, hogy nem igaz. Ez csak egy nyugtatgató szöveg, valamennyit közelítettünk, pl. az arab országokban lévő nők helyzetéhez képest javult a helyzet, de nem sokat.

MI szerint: „Finnország (1906), Norvégia (1913). **Magyarország:** 1918-ban egyes nők, majd 1945-ben minden nő (az 1919-es és 1920-as szabályozások után) kapta meg a jogegyenlőséget. Késői országok: Svájcban szövetségi szinten 1971-ben, Liechtensteinben 1984-ben, az utolsó svájci kantonban (Appenzell Innerrhoden) pedig csak 1991-ben kapták meg ezt a jogot.” Nos ez a helyzet.

Az, hogy egyenrangúak lennének, az messze nem igaz. Különösen nem igaz egyes szakmákra például: teológus, orvos, pilóta, és sorolhatnám ezeket a bizonyos

helyzeteket, amikor a nőknek, főleg az idősebb korosztálybélieknek nincsen becsülete, illetve nem adnak neki lehetőséget, hogy bizonyítson.

Ma is jellemző, egy pap prédikációjában hangzott el: „férfiak az egyház oszlopai” – ja rögtön kihúztam magam, pap szerint semmi vagyok... Már az egyetemi padokba lebeszélük a női hallgatókat, hogy ő, a nő csak semmire való és csak a férfiak a jók, merthogy a nők majd elmennek szülni és kár velük foglalkozni stb. Az, hogy a fizetések még mindig elmaradtak a nőknél, a férfiakhoz képest ugyanazon munkánál, az köztudott. Az igaz, hogy időnként igyekeztek ezeket korrigálni, de ez messze nem sikerült.

Instabil a nők helyzete, főleg, ha több gyerek van, akkor otthon marad és abszolút kiszolgáltatottá válik a férfinak, aki vagy hűséges, vagy nem. Vagy szemére hányja, hogy a nő pár gyerek mellett nem csinál semmit, csak otthon van...(?), és úgy néz ki, mint egy mosónő, mert ugye nem tud rendszeresen – idő, pénz, alkalom hiányában... – fodrászhoz meg kozmetikus stb. menni, bezzeg a facér titkárnő.... Nagyon sok helyzetben hátrányos az életük. Itt most nem a nők siralmairól akarok beszélni, hanem a valóságról, mert ezek súlyos tények.

Ha például filozófiában vagy elvontabb tudományban egy nő mond valamit, mellette egy férfit – ha fele olyan súlyos dologra jön rá, akkor is őt – futtatják jobban. Visszatérve a teológiára, hogy a nő labdába se rúghat, örülhet neki, ha irodavezető lehet, vagy meggyújthatja a gyertyát, vagy felolvashat stb.! Még mindig. Folyamatosan nem értek egyet azzal, hogy a nők nem egyenrangúak az egyház szemében, holott Isten előtt ez nem kérdés. Sajnos úgy látom, ez nem sokat számít, kit érdekel..., ők megmondták, egyre kevesebb a pap, de konokul kitartanak tévedéseik mellett, pedig megoldható lenne, igaz nehezen és reformok kellenének.

Vannak népcsoportok Magyarországon is..., meg a világon másutt is, ahol a nőknek engedelmeskedni kell a férjének, s meghatározott törvények szerint (saría) engedetlenségért súlyos retorzió jár. Akkor is, ha nő esetleg zseni és a férfi meg egy debil, tök lényegtelen a törvény, az törvény, mármint az ő törvényük, és ezt betartatják. Bevonultak Európába, és lassan itt ezt akarják elterjeszteni. Európa pedig agy mosottan, elbutítottan alszik (igaz, ennek okozója részben a női vezetés...), ezt nem akarja tudomásul venni, – s mint szoktam mondani, ilyenkor mindig csak a koromnak örülök, hogy nem kell megélnem a tragédiát.

Várható-e javulás a női léthelyzetben? Amíg az „öreg urak” hatalma van, míg ez a 60-80-as réteg ki nem hal, addig nem várható. De utána sem lesz jobb, csak egy

fordulat várható, ami szintén nem lesz jó, mert a felnövő férfiak több mint a fele, a

szó sokszoros értelmében impotens, cselekvőképtelen vagy meleg vagy nemzőképtelen. Valaki helyükbe lép... a nők, de az sem lenne jó! Van egy olyan közmondás, hogy rövid hajú, nadrágkosztümös női főnöktől mentsem meg az Istent, mert jobban játssza a férfit, s kegyetlenebb is tud lenni. Nem akarok személyeskedni, de az EU vezetésében lévő nők is tragédiát okoznak, csődbe ment Európa az esztelenségük miatt. Miért baj, ha női uralom van? Nem szoktak hozzá, átesnek a lovon. Fontos lenne, hogy ne azt tegyék, amit a férfiak, hanem nőiesen, másként kellene megoldani a problémákat, de nem ezt teszik. A józan középutat meg kéne találni, hogy a nőknek nem férfit, a férfinak meg nem nőt kellene játszani, mindenkinek meg kéne maradni a saját kaptafájánál. Azt a harmóniát kellene beteljesíteni, hogy az emberi nemiség kettős, és ez a két nem egy egységben dolgozik, nem egymás ellen, hanem egymásért.

Visszatérve; a férfiak, akik nagy része ma „tápos” nem igazán férfi, nagy részük „anyám asszony katonája”, meglepően gyengék, koncepciótlanok, sokszor a nőknek kell átvenni a gazdálkodást, vagy gondolkodást, a dolgok rendben tartását. Sokszor, ha egy nő férjhez megy, akkor van egy x-edik gyereke, a férje, akit a mama már addigra lefejtett magáról. Szatirikusnak hangzik, de nagyon sokan láthatják, hogy ez az igazság. S ha ez így megy tovább, és elterjed még jobban az LMBTQ ideológia, ahol már nem fogják tudni, hogy férfiak vagy nők, ezzel a helyzet még súlyosabb lesz. Elkezdődik/dött az emberi faj kiírtása.

Ahogy a nőket értem, van annyi életerejük, és tudom, hogy át fogják venni az uralmat, csak idő kérdése. És kénytelenek lesznek idézőjelben férfiak lenni, és – egy időre, vagy ki tudja meddig... –, női uralom lesz, mert a férfiak képtelenek rá. Az a baj, hogy ez a társadalom nem bír középen megmaradni, nem tudja értékelni egyformán a nőt és a férfit, pedig ők jin-jang gömbnek a részei, egyforma részei. Ha fölborul a nemiségi rend, akkor az egész társadalom felborul, ha egyenlőtlenséget csinálunk, sajnos sok mindenben egyenlőtlenség lesz, de ezekről nem gondolkodik a társadalom, és tragédiába fog torkollni.

Szeibert Márton

Tours-i Szent Márton vívódása

A 4. századi szent életét elsősorban Sulpicius Severus beszámolóiból ismerjük, aki maga is ismerte Mártont, beszélt vele, majd a szent halála után még sok információt összegyűjtött róla. Az alábbi információk tehát nem évszázadokkal később lejegyzett kétes középkori legendákból erednek, de sajnos az is igaz, hogy nem Márton maga írta őket. Ebben a cikkben nem Márton életéről lesz szó, hanem annak csupán egy szörnyű szeletéről. Arról a szeletről, amit sajnos maga az Egyház, vagy pontosabban az egyházi előjárók tettek szörnyűvé.

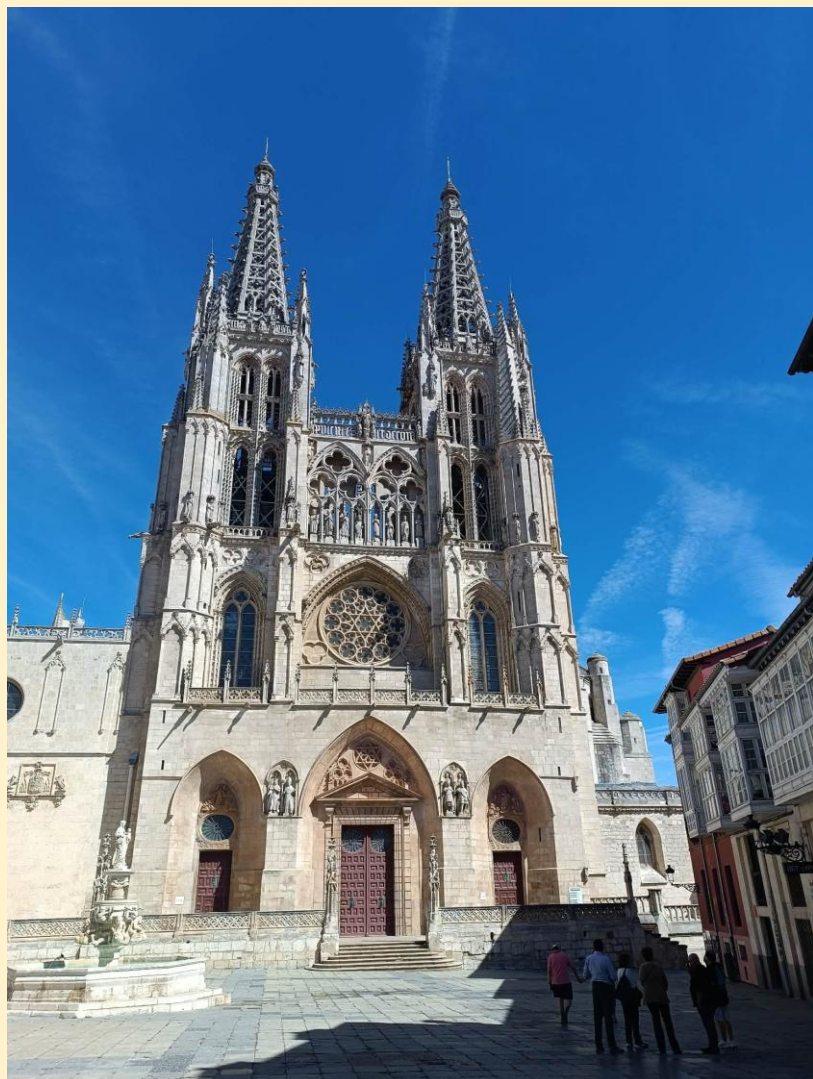
Márton épp abban a században élt (316-397), amikor a sok keresztényüldözés után végre védett státuszt kapott a keresztény vallásgyakorlat (313), majd szűk 70 évre rá a niceai hitvallással összhangban álló kereszténységet birodalmi normává tűzték ki (380). Ezt követően az egyházon belüli nézeteltérések császári valláspolitikai, azaz világi jogi problémává nőhettek, amik halálbüntetések kiszabásához is vezettek sok esetben. Erre egy példa Priscillianus és követőinek a kivégzése Trierben 385 körül.

A konfliktus két legfontosabb egyházi szereplője Ithacius és Idacius püspökök voltak. Mindketten Priscillianus ellen léptek fel, és igyekeztek a császári hatalmat is bevonni a mozgalom visszaszorítása érdekében. I. Maximus császár udvarában folyt az eljárás Priscillianus és társai ellen. Márton személyesen közbenjárt az ügyükben.

Sulpicius szerint kifogásolta, hogy egy hitbeli vitát világi bíróság elé vigyenek, és már a kivégzések előtti időszakban sürgette Ithaciust, hogy vonja vissza a vádjait, és arra kérte a császárt, hogy ne engedje vérontásba torkolni az ügyet. Maximus

egy időre megígérte, hogy nem szabnak ki halálbüntetést. Márton azonban később elhagyta Triert, és távollétében a császár más tanácsadók befolyása alá került. Priscillianust és társait végül kivégezték

(Fotó: Nagy P.)

A halálbüntetést támogató püspökök vérlázító tettét tovább növeli az az aljas magatartás, hogy Ithacius a halálos ítélet előtti utolsó szakaszban visszalépett a vádlói szereptől, de nem azért, mert megbánta a tettet, hanem mert tartott attól, hogy emiatt néhány püspök előtt népszerűtlenné válhat. Maximus ekkor Patriciust, a császári pénzügyekhez kötődő ügyvédet jelölte ki vádlónak. Ithacius püspök egyszerűen a felelősséget hárította el magától, teljesen gerinctelenül viselkedett, legalábbis Sulpicius leírása szerint.

Márton azt képviselte, hogy a vallási konfliktusokat az egyháznak saját eszközeivel kell kezelnie, és az eretnokség vádja önmagában nem indokolhat halálbüntetést. Miután visszatért Trierbe, nem volt hajlandó közösséget vállalni az Ithacius mögött álló püspöki körrel, akik Priscillianus elítélésében és kivégzésében szerepet játszottak. Ez súlyos konfliktushoz vezetett. Ellenfelei attól tartottak, hogy Márton tekintélye másokat is arra indít majd, hogy megszakítsák velük az egyházi közösséget. A császár előtt ezért azt próbálták elérni, hogy Mártont is a heretikusok közé sorolják. A szent úgy nyilatkozott, hogy Krisztus békéjével érkezik közéjük. Ezzel egyszerre utasította el az ellenségeskedést és tartotta fenn a jogot arra, hogy erkölcsileg ne vállaljon közösséget a történetekkel.

Ezzel azonban nem ért véget a püspökök közti ördögi játszma, és így Márton kínzása sem. Maximus császár azt tervezte, hogy katonai tisztviselőket küld Hispániába, akik az eretneknek minősített embereket vagyonuktól vagy életüktől is megfoszthatták volna. A szent ezúttal is az „eretnekek” védelmére kelt. A császár azonban csak úgy volt hajlandó visszahívni a katonáit, ha Márton a birodalom egysége érdekében közösséget vállal a többi püspökkel. Az emberek életének védelme érdekében tehát Márton részt vett egy püspöki eseményen, ugyanakkor aláírásával már nem volt hajlandó ezt a politikai alkut megerősíteni. Ez az egész eseménysorozat, és az, hogy rövid ideig közösséget vállalt azzal a püspöki körrel, akiket Márton elítélt, súlyos lelkiismereti terhet jelentett számára, amit nehezen tudott feldolgozni. Amikor később úgy érezte, hogy korábbi közösségvállalása miatt csökkent a csodás gyógyító ereje, könnyezve beszélt erről társainak. Az elbeszélés szerint élete hátralévő tizenhat évében többé nem vett részt zsinaton, és távol tartotta magát a püspökök gyűléseitől. A sötétség fondorlatai miatt Márton számára a békesség keresése, az egyházi közösséghez való hűség és az üldözöttek védelme egymással feszültségbe került, és ez borzasztó szenvedéseket okozott neki.

Források

Sulpicius Severus: *Dialogues*

<https://www.newadvent.org/fathers/35033.htm>

Sulpicius Severus: *Vita sancti Martini*

https://en.wikisource.org/wiki/Nicene_and_Post-Nicene_Fathers%3A_Series_II/Volume_XI/Sulpitius_Severus/On_the_Life_of_St._Martin

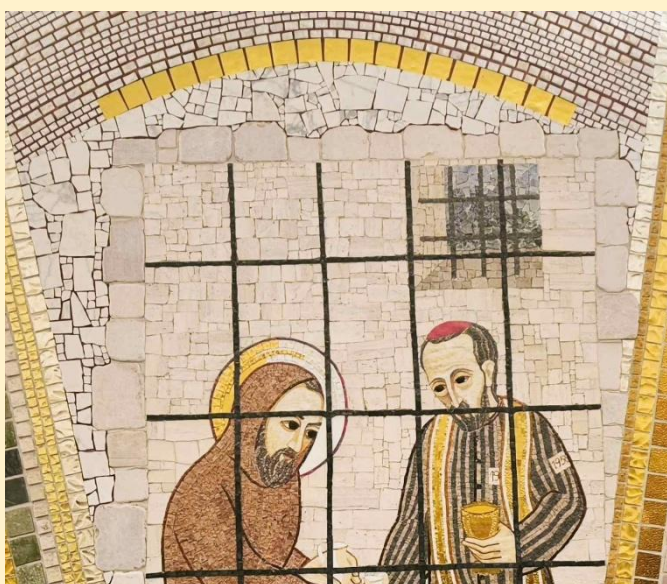

Rizmayer Péter

56' szövedékei

Nemrég meglepődve, jó szívvel olvastam az alábbi részt Mindszenty József emlékirataiban: „Az ország két érsekét – engem, aki a jogszerinti feje volt a püspöki karnak, és Grósz Józsefet, aki időleges helyettesként követett – fogságban tartották. (...) Tudtam arról, hogy már az egri érsek betegsége alatt is tárgyaltak vele és hogy Grósz hajlandó volt visszatérni Kalocsára és átvenni a püspökkari konferenciák elnökségét. 1956 február közepén elvitték mellőlem egyik váci egyházmegyei plébániára, **Tószegre**. Ezután már szabadon érintkezhetett a hozzájövőkkel, járhatott-kelhetett a faluban, sőt utazhatott is. (...) A mindig jóságos, hű Grósz érsek másodszor is kézbe vette tehát, ezek között a nehéz viszonyok között, a magyar Egyház hajójának kormányzását.”¹ Mint azt az előző Magazinban is írtuk, nemrég készült el tószegi kis templomunkban az egyik fő szentünk, Pió atya mozaikja. Annak a Pió atyának, aki

bilokációban 1949-ben meglátogatta a börtönben Mindszenty bíborost. Az esemény San Giovanni Rotondóban egy mozaikon is megörökítésre került. Angelo Battisti, Pio atya munkatársa 1965 márciusában (évekig nem merte megkérdezni) rákérdezett az esetre: „Atyám, Mindszenty bíboros felismerte önt?” – „Talákoztunk és beszélgettünk, gondoltam, hogy nem ismert föl?” – válaszolta Pio atya.”² Pio atya volt az első, aki adományával támo-

¹ Mindszenty József: *Emlékirataim*, Szent István Társulat, Bp., 1989, 406.-407. old.

² Forrás: <https://christianae.wordpress.com/2015/01/28/a-nover-aki-tanuja-volt-pio-atya-es-mindszenty-biboros-talalkozasanak/>

gatta Mindszenty nagy álmának, a római zarándokháznak a megvalósulását. Különleges kapcsolat volt közöttük. Az összefüggésekbe az is beletartozik, hogy Pável Márta lelki vezetőnk szülőfaluja a veszprémi Nemesgulács, aminek a püspöke 1944-től Mindszenty volt. Márta többször mondta is, hogy Mindszenty miatt az egész környék mindig is keményen ellenált a kommunista hatalomnak. És végül még egy szál: Mindszenty március 29-én született, majdnem ugyanazon a napon, mint főszentünk, Avilai Szent Teréz (március 28.) Mindszenty a veszprémi püspöki hivatalát is március 29-én foglalta el. Az ember az élete során néhány összefüggést felismer, vagy sokszor inkább felismerni vél, de valószínűsítem, hogy összefüggések kötegei vannak, amelyek, mint egy informatikai programnyelv a háttér, a látható világ mögött „futnak”. Mégis mindenből alig tudunk, alig sejtünk valamit, csak néha, Isten segítségével csillan fel egy-egy közülük.

Édesapám Budapest VIII. kerületben nőtt fel és gyerekként sok mindennek tanúja volt az 56-os forradalomból. Az élményeiből született is egy cikk a 2017-es októberi AQUILA Magazinban. Mikor készültem ennek a megírására, kérdeztem, hogy van-e még esetleg olyan élménye, amit még az előző cikkben nem írtunk meg. Ekkor hívta fel a figyelmemet egy Kakucson született, Rizmajer József nevű segédmunkásra (valószínűleg rokon), akit a forradalom leverése után 22 évesen kivégeztek. Amikor rámentem Kakucs város honlapjára, közösségi felületére, akkor láttam, hogy Rónay György, a magyar katolikus irodalom egyik legjelentősebb alakja is kötődik Kakucshoz, édesapja a Liebner-birtok intézője volt, általános iskolai tanulmányait magánúton részben itt végezte, utolsó, még életében megjelent verseskötete a *Kakucsi rózsák* címet viseli. Magyar szakos egyetemistaként Rónay egy Goethéről írt cikkének hatására kezdtem el németül tanulni, illetve ennek folyamodványaként mentem ki Németországba egy évre. Egy olyan magyar hölgy segített ebben, akinek az édesapját 56' miatt kivégezték, nem engedték orvosi egyetemre, emiatt disszidált a férjével. Persze mindez abszolút jelentéktelen Mindszentyhez, Pió atyához képest, ugyanakkor személyes, és ahogy az ember testében főütőér és hajszalér is fut, ugyanúgy rengeteg, különböző rétegből, kötegből, összefüggésből épülünk fel, amelyek elérnek, vagy éppenséggel nem férnek el egymás mellett.

Irodalom:

- <https://www.magyarkurir.hu/hirek/romai-szent-istvan-zarandokhaz-szent-pio-ereklyet-kapott>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Mindszenty_J%C3%B3zsef
- <https://november4.kormany.hu/akadalymentes/kik-erted-haltak-2013>
- <https://kakucs.hu/sites/default/files/content/pages/2003-ronay-gyorgy.pdf>

- <https://christianae.wordpress.com/2015/01/28/a-nover-aki-tanuja-volt-pio-atya-es-mind-szenty-biboros-talalkozasanak/>
- Mindszenty József: Emlékirataim, Szent István Társulat, Bp., 1989
- https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%81vilai_Szent_Ter%C3%A9z

LELKISÉG

Pável Márta

Walter Russell: The Forgotten Luminary of Universal Harmony

Revisiting Russell's Core Ideas with the Mathematics to back him up.

Mark Davey Nov 28, 2024

„...Walter Russell munkásságának matematikájába

Walter Russell vizionárius munkássága áthidalta a szakadékot a tudomány és a spiritualitás között, egy olyan kozmológiai keretet kínálva, amely megkérdőjelezte a hagyományos fizikát. Az univerzális ritmusokról, a polaritásról és az ellentétek egységéről szóló elméletei mély igazságokkal rezonálnak, mégis formális matematikára való támaszkodás nélkül mutatták be őket...”

uo.”... Walter Russell, a reneszánsz polihisztor, látnok és autodidakta tudós, merte áthidalni a szakadékot a tudomány és a spiritualitás között. Nagy műve, Az Univerzális, és az azt követő művek révén Russell feltárta az egyensúly, a ritmus és az isteni rend kozmológiáját. Elméleteinek mélysége és meglátásainak szépsége ellenére azonban a mainstream tudomány és matematika nagyrészt figyelmen kívül hagyja hozzájárulásait. Miért? A válasz részben abban rejlik, hogy elutasítja a hagyományos matematikai kereteket, és az intuitív megértésre támaszkodik az univerzum alapvető törvényeinek leírásában.”

uo. „...Russell megközelítése mégis szokatlan volt.

1. Intuitív kozmológia: Russell zsenialitása abban rejlett, hogy képes volt a világegyetemet élő organizmusként „látni”, amely az élet, a halál és az újjászületés ciklusaiban lüktet. Az intuícióna való támaszkodása a számítással szemben azt jelentette, hogy leírásaiból gyakran hiányzott az a matematikai szigorúság, amelyet a mainstream tudósok megkövetelnek.

2. Geometriai egyszerűség: Russell örvénymozgásról, hullámformákról és az anyag toroidális szerkezetéről szóló diagramjai mély igazságokat ragadtak meg elegáns vizuális formában. Ezekhez azonban hiányoztak a kísérő egyenletek, amelyek illeszkedhettek volna a fizika uralkodó modelljeibe.”

(Fotó: Nagy P.)

AQUILA HUMOR

- Miért sírsz, kisfiam? - kérdi a szomszéd néni Móríckát.
- Mert apa verést ígért az ikertestvéremnek!
- Ilyen jószívű testvér vagy? Ennyire sajnálsz?
- Dehogy! Csak apa sosem tud minket megkülönböztetni.

A kis béka sétál az úton.

Egyszer csak egy elágazáshoz ér, ahol ezt olvassa:

"Balra a szépek, jobbra az okosak."

A kis béka felsóhajt:

- Most szakadjak ketté?

Egy macska üldögél a padon, ahová leül egy magába roskadt egyetemista. Az ifjú észreveszi, hogy a macska őt figyeli, ezért megragadja az alkalmat, elpanaszolja az összes bűjét, bánatát.

- Elköltöttem minden megtakarított pénzemet, kimerítettem a hitelkártyáim kerekét, nem vehetek fel több diákhitelt sem. Nem tudom befizetni a tandíjat, még egy italra sem tudom meghívni a lányokat. Van ennél rémesebb, ha az embernek fiatalon egy vasa sincs?

Erre a macska:

- Van. Ha fiatalon kiherélnek. forrás: <https://ozonvics.hu>

forrás: FB <https://www.facebook.com/photo/?fbid=475977552589776&set=pb.100069955475950.-2207520000>

Hirdetményünk, felhívásunk

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult, átvéve a megszűnt AQP (párt) feladatait. Kötetlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső keménység és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, az AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: <https://aquila-sas.hu/>

E-mail: sas@aquila-sas.hu

Telefon: +36 20 –7777440

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.r. vezetője, hittanár

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:

szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.